

ZPRÁVY Z MEDŽUGORJE

Zpracováno převážně podle ECU DI MEDJUGORJE č. 60 z 2.2.1987 **Č. 1**

+++ NEJVĚTŠÍ DAR MEDJUGORJE JE V TOM, ŽE ČLOVĚK ZÍSKÁVÁ A PROHLUBUJE SVOU VÍRU, CÍTÍ PŘÍTOMNOST BOHA A SNADNO SE MU OTEVÍRÁ, ZAČÍNÁ CHÁPAT DŮLEŽITOST MODLITBY, USMÍŘENÍ, OBRÁCENÍ A POSTU. +++

(Milona Habsburková)

Matka Boží dává pravidelně pro celý svět duchovní vzkazy. Pro ty, kteří je přijmou, jsou zdrojem Boží milosti. Dne 25. ledna 1989 předala Mariji Pavlovič během jejího pobytu na klinice v USA následující vzkaz:

"DRAHÉ DĚTI! DNES VÁS ZVU NA CESTU SVATOSTI. MODLETE SE, ABYSTE MOHLY P O - C H O P I T K R Á S U A V E L I K O S T T Ě T O C E S T Y, N A N Í Ž S E V Á M B Ů H Z V L Á Š T Ě N Ě M Z P Ů S O B Ě M Z J E V U J E! MODLETE SE, ABYSTE MOHLI BÝT OTEVŘENY VŠEMU, CO BŮH ČINÍ SKRZE VÁS A ABYSTE VE VAŠEM ŽIVOTĚ MOHLY UČKOVAT BOHU A RADOVAT SE ZE VŠEHO, CO ČINÍ SKRZE KAŽDÉHO JEDNOTLIVCE. ŽEHŇAM VÁM. ODKUJÍ VÁM, ŽE JSTE PŘIJALY MOJÍ VÝZVU."

Úvaha: "Také dnes vás zvou na cestu svatosti, nestůjte vedle cesty. Na tuto cestu jste vstupili již křtem svatým. Kolikrát jsem vám už řekla, že jste dostali dar svatosti! Jste-li již na cestě, musíte po ní jít! "Nesmíme udělat chybný krok, blokování tvrdostí srdce, ani se zastavít, zablokování hříchem nebo světskými starostmi. Maria nás volá, abychom nastoupili cestu s Bohem a na ní nás bude provázet, dokud se nestaneme zcela Božími. Budeme mít radost a jistotu. Připomíná nám vůli Boží a své přání: "Toto je vůle Boží - vaše posvěcení."

V poselství 25. 7. 1987 vyjadřuje jasně svoje přání a přímo prosí, abychom se vydali na cestu svatosti. "Drahé děti, prosím vás, jděte cestou svatosti. Miluji vás a proto si přeji, abyste byli svatí. Modlete se a přijměte všechno, co vám Bůh postaví v cestu, i když to bude bolestné. Toho, kdo projde tou cestou, obdají Bůh tím, že splní všechna jeho přání."

"Modlete se, abyste poznali krásu a velikost této cesty." Jinak řečeno: Modlete se a poznáte krásu, neboť modlit se znamená, že se jde po cestě svatosti, na které se Bůh krok za krokem zjevuje a srdce se rozšiřuje. Nezjevuje se nečistým, modloslužebníkům, ale čistí srdcem "uvidí Boha".

"Modlete se, modlete se." Cesta svatosti je cesta modlitby, neboť posvěcení je dílo Boží v nás. Stát se svatým, tj. náležet zcela Bohu, není povolání jen některých, nýbrž všech dětí Božích. Nemáme alternativu: "Budto přijmeme nový život, který se v nás rodí, nebo zničíme všechno, co nám Bůh dává" (25. 3. 1987). Přijde den, kdy řekneme: "Bez svatosti není možno žít."

Necítíme dost touhu po svatosti a někteří se bojí velké lásky Boží, protože s sebou přináší zánichu egoismu. Matka Boží je zcela svatá. Prošla touto cestou až k nejvyššímu stupni svatosti a Bůh změnil i náš život, když se jí zcela oddáme. Matka Boží zná dobře sladkost, krásu a velikost, kterou získá ten, kdo se ve svém srdci rozhodne pro tuto cestu.

"Žehnám vám". Jak často nám dává Maria toto požehnání a doporučuje, abychom ho předali i druhým. Modlitební skupině dokonce řekla: "Kdyby kněží věděli, kolik dobra a ochrany přináší požehnání, žehnali by stále světu."

Matka Boží do nového roku

Modlete se! Potřebuji vaši pomoc.

V Pondělí 2. ledna večer. Ivan vypravuje: "Matka Boží se zjevila ráfci a šťastná se třemi anjeley a pozdravila: Pochválen buď Ježíš Kristus, moje drahé děti! V tomto novém roce vám zase říkám: Modlete se! Hned potom všem požehnala a Ivan jí doporučil přítomně. Řekla: Moje drahé děti! Matka vás miluje! Přeji si, abychom spolupracovali, protože potřebuji vaši pomoc. Přeji si, drahé děti, abyste se stali nositeli pokoje, lásky a obrácení. Přeji si, abyste byly vzorem pro ostatní. V tomto roce vám chci dát pokoj, lásku a svornost. Svěťte všechny problémy a těžkosti své. Žijte podle mých zjevení. Modlete se, modlete se, modlete se!"

Visionáři

Marija Pavlovič poslala z nemocnice v Alabamě (USA) zprávu, že se jí daří dobře, ale že se jí velmi stýská po Medjugorji; doufá však, že se vrátí začátkem února. Také bratrovi se daří dobře.

Vicki trpěla tři roky silnými bolestmi, které lékaři neuměli diagnostikovat. Mebyly to obyčejné bolesti, nýbrž byly zvláštního původu. Koncem ledna jí Matka Boží sdělila, že bude zbavena bolestí 25. 9. 1988. Vicki to napsala P. Jarko Bubalovi, františkánu, kterému důvěřovala. Ten dopis s datem 4. února předal uzavřený komisi a měl se otevřít 25. září. Toho dne byla dívka zbavena bolestí. Při té příležitosti přišel do Medjugorje pomocný biskup z Banja Luka, který dopis otevřel a přečetl.

Panna Maria se v roce 1985 tázala Vicky, zda přijme tu bolest a nechala jí čas na rozmyšlenou. Vicki přijala a obětovala své utrpení.

Utrpení si nemůžeme vybrat, nýbrž obětovat. Ím vyplníme vůli Boží. Také náš kříž může se stát svatým. "Modlete se, abyste nesli svůj kříž s láskou, jako Ježíš ho nesl", rekla Maria při jednom zjevení.

Po této zkoušce se Vicka stala zvláštní poselkyní utrpení a byla přesvědčena, že se může trpět s láskou. Začala navštěvovat nemocné a přinášela jim poselství naděje. Můžeme se modlit za uzdravení, ale dobu utrpení máme přijímat s láskou a uvědomit si lásku Páně. Pýcha je nejen, když chceme být v utrpení první, ale i tehdy, když nenecháme našemu Pánu první místo ve svém životě. (Jelena)

+++

Volání k mravnímu obrácení. Mnohá obrácení u nemocných

Dne 15. října přijel znovu prof. Bartolomej, jeden z objevitelů viru AIDS. Přijel se spolupracovníkem z kongresu v San Marino. Během adorace od 21.00 do 23.00 hod. mluvili oba dva k poutníkům a modlili se za nemocné AIDS a za všechny, kteří se snaží nalézt lék na tuto hroznou moderní nemoc.

Prof. Bartolomej řekl mezi jiným: "Bůh miluje hříšníka, ale trestá hřích. Tato nemoc je následek nemorálního života a je silným voláním k obrácení - viděl jsem mnoho lidí umírat na tuto hroznou nemoc. A viděl jsem také nesčetná obrácení k Bohu a církvi. Já sám jsem byl svědkem, že umírali pokojně. Bůh dá čas k obrácení, protože miluje hříšníka. Přijel jsem znovu do Medjugorje, abych prosil Matku Boží, aby ukrátila čas k hledání léku na tuto nemoc a abych se sám poučil z této hrozné metly, která nás postihla."

Jeho kolega prof. J. Beggs připojil své krátké svědectví: "Přijel jsem zvláště proto, abych se modlil za uzdravení svého přítele z této strašné nemoci. Ale Bůh dal dar uzdravení mně. Odsuzoval jsem všechny postižené tímto virem. Dnes večer se budu modlit s vámi a prosit Boha za odpuštění, že jsem je odsuzoval a také budu prosit, abych rozmnožil lásku k těmto nemocným. Prosím též Boha, aby nám všem dal milost obrácení. Obrácení se k Bohu a plnění jeho přikázání je nejlepší lék proti této i proti jiným nemocem."

+++

Ze všech církví do mateřského domu

Anglikánský biskup se modlí s poutníky za jednotu církve.

Od 8. do 15. listopadu se zdržel v Medjugorji anglikánský biskup Mons. Richard Cecil Samuel Willars se svým sekretářem a duchovním vůdcem. Dne 12. listopadu se zúčastnil eucharistické adorace od 21.00 do 23.00 hod. Účelem adorace byla jednotu církve. Měl krátkou promluvu na téma: "Já jsem chléb živý." Jeho promluva byla současně překládána do chorvatštiny, italštiny a němčiny. Mezi jiným řekl: "Jsem šťastný a vážím si toho, že se mohu s vámi, bratři a sestry v Kristu, zúčastnit tento večer modlitby za jednotu všech církví. Jsme šťastní, že Maria, Matka Ježíšova i naše, nás vyzývá k pokání, k obrácení, k modlitbě a pokoji a že Ježíš nám dává sílu plnit tuto výzvu. Já se budu dnes večer modlit za sebe, za vás všechny přítomné a za všechny křesťany, aby vždy, když přijmeme Ježíše, costla v nás láska a zbožnost, abychom se tak připravili na hostinu nebeskou. Bůh vám žehnej!"

+++

Poslední zjevení

"PŘÍŠLA JSEM NAPOSLED VOLAT SVĚT K OBRÁCENÍ. PŘÍŠTĚ SE UŽ NA ZEMI NEOBJEVÍM."

(2. 5. 1992 - Laurentin-Lejeune Querin.88)

Obrácení jednoho anglikána a Francouze

Dne 1. listopadu 1988 vstoupil do katolické církve Richard Auslerberry z Londýna. Ve 38 letech byl pokřtěn v anglikánské církvi. Do Medjugorje přišel poprvé v červnu. Od té doby se jeho život zcela změnil a toužil vstoupit do církve katolické. Připravoval ho na to celý měsíc P. Filip Pavič. Přijal ho během večerní mše svaté za přítomnosti mnoha poutníků. Ivan Dragicevic a Marija Pavlović se stali jeho kmotry.

Jeden ze čtyř pokřtěných na svátek Neposkvrněné byl Ferrid Soussi, 23 letý. Jeho otec byl mohamedán, matka Francouzka - katolička. Vyprávěl, že on sám neměl žádné vyznání. Když prohlížel noviny, přišel na článek o Medjugorji a toužil navštívit toto místo, ale bez jakéhokoli úmyslu. Byl dojat tím, co v Medjugorji viděl a zůstal tam několik měsíců, aby si ověřil své poslední rozhodnutí. P. Luciano Proietti ho připravil ve svém domě na křest a pak ho pokřtil. Ke jménu Ferrid připojil Francesco (František). Na dotaz, co chce nyní dělat, odpověděl: "Doufám, že uskutečním to, co mi řekne moje srdce, neboť jsem se zcela odevzdal Ježíši."

+++

Africká církev chce pomáhat evropské

Ve středu 6. listopadu byli na eucharistické adoraci od 21.00 do 23.00 hod. přítomní farníci, italsí poutníci, Němci a Angličané. Byla přítomna i čtyřicetiletá skupina z Malawi (střední Afrika), s ní deset kněží a biskup Mons. Chimole di Lilongwe. Zdrželi se v Medjugorji deset dní. Během adorace zpívala tato skupina africké písně, plné zbožnosti, a doprovázela je rytmickými pohyby. Prostota a krása jejich zpěvu přibližovala duše Ježíši v Nejsvětější svátosti. Biskup potom mluvil o činnosti misionářů. Misionáři přišli do Malawi před sto roky a zjištěli, že lid je disponován k přijetí radostné zvěsti. Dnes je tam 7 diecézí, horlivé farnosti, mnoho povolání, takže by africká církev mohla pomoci západní církvi svými kněžími v duchu vzájemné pomoci v šíření evangelia!

+++

Z dálného východu do Medjugorje

Od nedávna existují také svazky mezi církvemi v Singapuru a Medjugorje. Členové rodiny Chue - otec, matka a třináctiletý syn - byli pokřtěni v Medjugorji 8. prosince generálním vikářem jejich diecéze, který je doprovázel. Před tím byli na křest připraveni. Německý biskup, který koncelebroval s deseti kněžími, jim udělil svátost biřmování. Celý kostel zněl potleskem v okamžicích křtu a biřmování tří orientálců a Francouze Ferrida.

Doktorka z Filipín, která byla uzdravena z rakoviny, vypravuje: "Jmenuji se Miguelita D. Espinosa, mám tři děti. Přijela jsem do Medjugorje a bylo mi velmi zle. Mnoho jsem se modlila." Vypravovala svůj příběh v přeplněném sále za přítomnosti kardinála Vidala: "Neměla jsem sílu jít na Křiževac, ale rozhodla jsem se, že půjdu až tam, kam to stačím. Zvláštní - nebyla jsem unavená, jak jsem si myslela. Při modlitbě křížové cesty jsem zakusila při dvanáctém a třináctém zastavení Kristovy bolesti. Io mi dalo sílu, že jsem si řekla: Pane, jsem v Tvých rukou, staň se Tvá vůle. Na okamžik jsem cítila strach při myšlence na manžela a na děti. Řekla jsem: Pane, vím, že jsou v Tvých rukou - Maria, vím, že jsou tvoji. Poznamenala jsem si uvědomila, že mám strach ze smrti a že se bojím o rodinu. Zjistila jsem, že nemám důvěru. A tu jsem pocítila, že do mého srdce přišel pokoj. Dlouho jsem zůstala u kříže - beze slov - se slzami v očích. Vrátila jsem se do kostela. Zúčastnila jsem se večerní mše svaté. Necítila jsem se unavená, nemyslela jsem již na své zdraví a nemodlila se za ně. Moje duše byla klidná, odevzdaná, plná radosti. Když jsem se vrátila domů, požádala jsem své kolegy - lékaře - aby mě prohlédli. S úžasem mi řekli: Paní Miguelito, výsledky dnešní návštěvy nesouhlasí s předchozími, jste úplně zdravá! Co se to stalo? Řekla jsem: Byla jsem u Panny Marie v Medjugorji - a slzy doplnily moji výpověď."

A závěr: "Nyní mohu před vámi všemi vydat svědectví o lásce Boží. A prosím a vyžívám všechny, aby rozjímali o Kristově utrpení, aby pochopili, že naše utrpení je proti tomu ničím." Po těchto slovech všichni v sále vstali a zapívali písně díky doprovázenou kytarami a bubínky. Všichni přítomní byli plni radosti a díky.

(Svědectví z ostrova Čebe)

Kardinál z Los Angeles

Do Medjugorje přijel také kardinál Timothy Manning z Los Angeles z Kalifornie. Předsedal koncelebraci dne 4. a 5. prosince a navštívil Vicku, doprovázen novým farářem Fra. Leonardo Orečem. Z pověření biskupské konference se měl zpatat, co si Panna Maria přeje od kněží. Před tímto kardinálem byl v Medjugorji přítomen pomocný biskup Mons. Fisher, který sem přivedl poutníky své diecéze a vrátil se s hlubokými dojmy.

+++

Mobutova manželka

Také Mobutova manželka (prezident Zaire) byla v Medjugorje s doprovodem, byla přítomna na mši svaté, kterou celebroidl francouzský P. Ruppčič a pak mluvila celou hodinu s bratry ve farní kanceláři. Prezident Mobutu byl na pracovní návštěvě v Bělehradě a byl by rád přišel, ale nebylo možné v tak krátkém čase zorganizovat bezpečnostní doprovod.

+++

Medjugorské ovzduší v Bologni

Bologna pozvala vizionáře k návštěvě, aby mohla prožít okamžiky víry a modlitby s Pannou Marií.

Dne 13. a 14. ledna se setkaly skupiny z Bologne s Vickou a některé s Marií Dugandžič, Slavicu a Franjem. Byl to obdivuhodný projev lásky k Panně Marii, Matce a Královně míru. Oba dva dny začaly tím, že medjugorská skupina navštívila nemocné ve středisku ochrnutých. Byli přítomni příbuzní a dobrovolníci (ošetřovatelé), kterým Vicka vyřídila vzkaz Panny Marie, že se mají odevzdat lásce Boží. "Přijměte s radostí všechno, co pochází od Něho a otevřete své srdce, abyste pochopili, jak vás miluje. Proste ho jako Otce na nebesích, který je bohatý láskou a nesmírně vás miluje." Vicka potom zdůraznila základní body poselství Panny Marie v Medjugorje a modlila se nad každým nemocným, zatímco se ostatní modlili bolestný růženec.

Během zjevení v kapli Ancelle Adoratrici del S.S. vyslovila Matka Boží prostednictvím Vicky radostné poselství: "Prosím vás, abyste přijali má slova a abyste získali radostnou zkušenost, že vás můj Syn i já milujeme!" Radost a modlitba byly intenzivně prožívány při večerní mši svaté v "Antoniano", naplněném lidmi. Na konci mše svaté promluvila zase Vicka a zdůraznila hlavní body poselství Matky Boží v Medjugorji. Vyzvala přítomné, aby otevřeli Marii své srdce a prožívali tuto dobu milosti, která je nám dána k obrácení pomocí modlitby, denního rozjímání růžence, účasti na mši svaté, přijímáním svátostí (smíření, sv. přijímání), pokáním a modlitbou v rodinách, aby žily v pokoji.

Den 14. ledna prožila Vicka s ostatními vizionáři v řeholní komunitě, kde bylo setkání s některými univerzitními profesory. V 15 hodin se seřadil průvod ke svatyni svatého Lukáše, přičemž se modlil růženec. Sešlo se mnoho lidí také z ostatních měst. Vicka a její společníci z Medjugorje byli mezi dětmi, které šly vpředu průvodu a nesly kříž. Svatyně byla plná již od 14.00 hod. Iřicet kněží zpovíдалo. Vicka řekla: "Matka Boží se zjevila plná radostí, požehnala všechny a řekla: Drahé moje děti, prosím vás znovu, abyste se modlili za všechny mladé lidi světa, poněvadž se nacházejí v těžké situaci. Vy jim můžete pomoci svou láskou a modlitbou. Modlete se a kéž je modlitba vaší radostí."

+++

Modlitební skupiny v Itálii

Z iniciativy P. Urbano a jeho přátel vznikla snaha spočítat modlitební skupiny v různých italských provinciích. Bylo napočítáno asi 15.000 členů. Je jich ale jistě více, neboť zde nejsou započteny skupiny z Tridentu, Alto Adige, kde jsou skupiny nejpočetnější. Tyto skupiny jsou nejkrásnějším ovocem Medjugorje a jeví se v nich touha vytrvat ve snaze k obrácení. Jsou to nejkrásnější skutečnosti naší církve.

+++

Potřebujeme zjevení?

Některí kněží a řeholníci namítají: "Ať jsou činy Kibeho (nebo v Medjugorji atd.) pravé nebo falešné, je to jedno. Nepotřebujeme je. Máme bibli, protoky, Nový zákon, a to nám stačí. Všechno ostatní je zbytečné, k čemu to je?" K tomu P. Maindron odpovídá: "Uvedenou námitkou se říká, že není třeba volání k obrácení, pokání, modlitbě, smíření a postu. Jestliže Matka Boží přichází na tento svět, je to proto, že nás chce probudit a připomenout pravdy, na které zapomínáme."